

H50

Ik probeerde mijzelf als atoom te zien,
goud misschien, plutonium of titaan.
Mijn elektronen dansten in een baan
om een immer positieve kern.
Ik hield me klein,
mijn eigenschappen voor me,
maar ik verloor me in enkelvoud.
Uit lijfsbehoud zocht ik gelijkgestemden
en vond mij in mijn element.

We waren materie, we waren stof,
niet of, maar en, een clan,
een massa van atomen,
samengekomen in één enkel doel.
Maar naast ons ontstond een tweede stof,
een derde, vierde, vijfde,
met eigenschappen anders dan de mijne.
Lijnen, dwars door die van ons.
We tolden
tot we vonden wat ons bond.

Deeltjes zullen altijd maar bewegen,
tegenliggen waar de ander gaat.
Maar reactie ontstaat waar ze elkaar raken.
Botsen, tot ze opgaan in iets nieuws.
Samen iets beters maken,
is een kwestie van de juiste chemie.

